

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**

**ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

**РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ:
ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА, МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД**

*Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
за міжнародною участю*

27 жовтня 2017 року

Одеса – 2017 – Odessa

УДК 351:342.5(061.3)

Р 45

ББК 67.301я73

Редакційна колегія:

Іжа М. М. – д.політ.н., проф.
Ахламов А. Г. – д.е.н., проф.
Безверхнюк Т. М. – д.держ.упр., проф.
Голинська О. В. – к.держ.упр., доц.
Давтян С. Г. – к.держ.упр., доц.
Колісніченко Н. М. – к. держ.упр., доц.
Красностанова Н. Е. – к.е.н., доц.
Кривцова В. М. – к.і.н., доц.
Марущак В. П. – д.держ.упр., проф.
Пахомова Т. І. – д.держ.упр., проф.
Пігарєв Ю. Б. – к.ф.-м.н., доц.
Попов С. А. – д.держ.упр., проф.
Приходченко Л. Л. – д.держ.упр., проф.
Саханенко С. Є. – д.держ.упр., проф.
Яковлева Л. І. – к.політ.н., доц.
Якубовський О. П. – к.і.н., проф.

Рекомендовано до друку Вченою радою
ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.
Протокол № 218/10-10 від 12 жовтня 2017 року.

Р 45 Реформування публічного управління та адміністрування: теорія, практика, міжнародний досвід : матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. за міжнар. участю. 27 жов. 2017 р. – Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2017. – 400 с.
ISBN 978-966-394-085-4

Матеріали публікуються в авторській редакції

ББК 67.301я73

ISBN 978-966-394-085-4

© ОРІДУ НАДУ
при Президентіві України, 2017.

укладалися між князями в XI-XII століттях при переміщенні князів з одного «столу» на інший. Прикладами договірних управлінь публічними відносин у XVII ст. є численні договори між гетьманом і Станами України тощо.

На початку 18 століття на території Українських земель панувала філософська думка, основною ідеєю якої були погляди на державу як на державне утворення, створене на підставі договірних форм.

Навіть за часів радянської влади, побудованої виключно на ідеях адміністративно-командної системи, концепція адміністративного договору активно розвивалася науковцями. Численні радянські вчені (А.І.Єлістратов, А.Ф.Євтихєв, К. Сперанська, С.І. Аскназій, В.А.Кикоть, Ю.М. Козлов, Б.П. Курашвілі, Б.М.Лазарєв, В.М.Манохин, В.І.Новосьолов, М.І.Пискоткін, В.А.Юсупов, Ц.А. Ямпольська) у своїх роботах розкривали сутність адміністративного договору та питаннями його застосування у сфері державного управління.

Можна констатувати той факт, що упродовж усього розвитку українських земель з різною інтенсивністю відбувалось застосування форм договірних регулювань суспільних відносин в приватній та публічній сфері [2, с. 68].

Станом на теперішній час адміністративний договір хоча й не дуже часто, але все ж таки використовується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. Незважаючи на невелику популярність адміністративних договорів, навіть в тих випадках коли вони використовуються, виникає дуже багато спірних ситуацій.

Проаналізувавши єдиний державний реєстр судових рішень, вбачається наявність більш ніж півтори тисячі судових документів у спорах щодо адміністративних договорів. Така ситуація пояснюється фактичною відсутністю нормативних актів, які регулюють інститут адміністративного договору. Крім зазначеного вище пункту 14 статті 3 Кодексу адміністративного судочинства України (який містить визначення терміну «адміністративний договір») відсутні будь-які інші нормативні акти, які регулюють предмет, істотні умови, порядок укладення, зміни та припинення адміністративних договорів, відповідальність за їх невиконання тощо.

Таким чином, для активного розвитку та використання такої перспективної форми публічного управління як адміністративний договір необхідна розробка та прийняття відповідних нормативно-правових актів (профільний закон про адміністративний договір, внесення змін до таких існуючих законів, як Закону України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» внесення змін до положень про різноманітні органи виконавчої влади та їх підрозділи тощо).

Однак, розробка та прийняття вищезазначених нормативних актів у відповідності до найвищих стандартів без відповідних наукових досліджень є неможливою. Станом на теперішній час в науці державного управління майже відсутні наукові праці, які тим або іншим чином стосувалися застосування адміністративного договору в публічному (чи хоча б в державному) управлінні. Пошук по авторефератах дисертацій в електронному каталозі Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського по запиту «адміністративний договір» не відображає жодних робіт.

Деякі наукові розробки концепції адміністративного договору існують в науці адміністративного права. За весь час незалежності України по спеціальності «адміністративне право» було захищено близько п'яти «кандидатських» дисертацій та лише одна «докторська». Однак, в зазначених наукових працях досліджені загальні питання концепції адміністративного договору: визначення, ознаки, функції, класифікація, історія виникнення. Проте, такі питання, як компетенція органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування на укладання адміністративних договорів, порядок їх укладання, зміни та скасування, відповідальність за порушення їх умов були розглянуті або поверхово, або взагалі не досліджувалися.

На нашу думку, адміністративний договір є предметом дослідження двох наук: і науки державного управління і науки адміністративного права. При цьому, наукові дослідження в галузі державного управління щодо особливостей застосування адміністративного договору в різних сферах публічного управління повинні ґрунтуватися на результатах наукових досліджень науковців в галузі адміністративного права щодо концепції адміністративного права, його ознак і функцій.

Список використаних джерел.

1. Державне управління: підручник : у 2 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. – К. ; Дніпропетровськ : НАДУ, 2012. – Т. 1. – 564 с.
2. Завальна, Ж.В. Адміністративний договір: теоретичні засади та застосування : дис. д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Жанна Вікторівна Завальна ; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2010. – 369 с.
3. Кодекс адміністративного судочинства України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>
4. Указ Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12 січня 2015 року № 5/2015 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>

ОЗЕРНЮК ГАННА ВОЛОДИМИРІВНА

доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету, к.ю.н.

ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ СТРАХОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Страховий ринок України перебуває на етапі формування, поступово адаптуючись до вимог європейського та світового ринків. Ми маємо багато прогалин у страховій діяльності, проте активно намагаємося їх усунути. Для цього українському страховому ринку необхідно підключитися до зарубіжного страхового досвіду та змінювати

власні моделі функціонування. Одним із таких варіантів є співпраця України у сфері страхування з країнами Європейського Союзу [2,98].

Ураховуючи європейський вектор інтеграції України, слід зазначити, що накопичення страхових компаній у ряді європейських країн складають до 70% засобів, які знаходяться у банківській системі. За достатньо тривалий період еволюції такого ринку були опрацьовані суттєві вимоги до якості активів, тому страхова галузь в цих країнах є потужною складовою всієї фінансової системи. Частка страхування у ВВП розвинених країн Європи складає від 6 до 16% (Австрія – 6,1%, Німеччина – 6,7%, Італія – 7,2%, Нідерланди – 9,4%, Франція – 11%, Швейцарія – 11%, Великобританія – 16%), а фінансування медичних галузей у ряді країн досягає 20% [3].

Створення єдиного європейського страхового ринку базується на принципах, які передбачають вільну можливість створення філій усередині країн ЄС для будь-якої з країн-членів. Крім того, європейські страхові компанії мають право вільно надавати страхові послуги в межах ЄС без обов'язкового створення філії [1].

У країнах ЄС вироблено єдині норми, у т.ч. фінансово-правові, що регулюють відносини у сфері страхування, і функції державного регулювання страхової діяльності: єдиний порядок формування страхових резервних фондів; правила розміщення коштів страхових резервних фондів; процедуру ліцензування страхової діяльності, у т.ч. контроль за фінансовим станом; норматив співвідношення між активами й зобов'язаннями страхової організації (маржа платоспроможності); форми і строки надання бухгалтерської та статистичної звітності; порядок реєстрації страхових брокерів; порядок призупинення й відкликання ліцензій на право здійснення страхової діяльності; реєстр страхових організацій [4].

Європейське страхове право включає в себе норми національних законодавств країн-учасниць ЄС, має місце проникнення норм права ЄС до національного законодавства країн-учасниць ЄС, яке іноді неможливо виділити чи поділити.

Таким чином джерелами страхового законодавства ЄС є: міжнародно-правові норми, законодавство країн-членів ЄС, законодавство Євросоюзу. Останнє дає можливість зробити висновок про те, що страхове право ЄС – це сукупність інтеграційного страхового законодавства.

Список використаних джерел.

1. Дегтяр А. О., Соболев Р. Г. Державне регулювання страхової діяльності у країнах ЄС. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: // <http://nuczu.edu.ua/sciencearchive/PublicAdministration/vol1/12-18.pdf>
2. Попова Ю.М. Вплив європейської інтеграції на розвиток ринку страхових послуг в Україні//Економіка і регіон. – № 2 (57). – 2016. – ПолтНТУ. – С. 95-100.
3. Прийнята система оподаткування може знищити страховий бізнес України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forins.ua>
4. Топорнін Б. М. Європейське право / Б. М. Топорнін. – М. : Вид-во МАУП, 1998. – С. 54–104.

ПАСТУХ КАТЕРИНА ВАЛЕРІЇВНА

кандидат наук з державного управління

УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ДЕМОГРАФІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

В умовах розвитку сучасного державотворення в Україні та інших країнах світу все більшої актуальності набувають проблеми демографічного розвитку територій. Зменшення народжуваності, висока смертність населення, погіршення стану його здоров'я, скорочення тривалості життя, низький рівень життєдіяльності, демографічне навантаження постійного населення, загострення соціальних проблем, високий рівень смертності чоловіків, особливо працездатного віку, міграційний вплив молоді закордон вказують на необхідність удосконалення державної демографічної політики.

За даними Державної служби статистики України [1] протягом 2005-2014 рр. чисельність наявного населення України зменшилася з 47,6 до 45,4 млн осіб, постійного – з 47,1 до 45,2 млн осіб. Починаючи з 2015 року чисельність населення Державною службою статистики України надається без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. При цьому, за станом на 01.01.2017 чисельність наявного населення України склала 42,6 млн осіб, постійного – 42,4 млн грн.

Демографічна ситуація в регіонах України характеризується різними проблемами, на вирішення яких і має бути спрямовано державну демографічну політику. Вирішити проблеми демографічного розвитку можливо, насамперед, завдяки удосконаленню нормативно-правового, організаційного та фінансово-економічного забезпечення державної демографічної політики. Важливим є приділення уваги прогнозуванню, програмуванню та стратегічному плануванню демографічного розвитку. Особлива увага має бути звернута на формування демографічних прогнозів, розробку концепції стратегії державної демографічної політики в Україні.

Згідно із Законом України «Про державне прогнозування і розробку програм економічного і соціального розвитку України», прогнозні та програмні документи економічного і соціального розвитку розробляються на основі оцінювання досягнутого рівня розвитку економіки і соціальної сфери, з урахуванням впливу зовнішніх політичних, економічних та інших факторів, а також очікуваних тенденцій зміни впливу цих факторів у перспективі, комплексного аналізу демографічної ситуації, конкурентоспроможності вітчизняної економіки, стану використання природного, виробничого, а також науково-технічного і трудового потенціалу [4].